

Εκοιμήθη ο π. Ευστράτιος Δήσσος του Μανταμάδου

/ [Γενικά Θέματα](#)

Εκοιμήθη σε ηλικία 88 ετών ο Πρωτοπρεσβύτερος Ευστράτιος Δήσσος, ο κληρικός της Λέσβου που είχε συνδέσει άρρηκτα το όνομά του με το Ιερό Προσκύνημα των Παμμεγίστων Ταξιαρχών στο Μανταμάδο.

Σύμφωνα με τα τοπικά μέσα, ο π. Ευστράτιος εντοπίστηκε χωρίς τις αισθήσεις του να επιπλέει στη θαλάσσια περιοχή της Πεδής. Παρά τις προσπάθειες που ακολούθησαν, διαπιστώθηκε ο θάνατός του, προκαλώντας σοκ στην τοπική κοινωνία και στους χιλιάδες πιστούς που τον γνώριζαν. Ωστόσο, σύμφωνα με το lesvonews.net οι ακριβείς συνθήκες κάτω από τις οποίες επήλθε το μοιραίο παραμένουν, μέχρι στιγμής, άγνωστες.

Το όνομά του συνδέθηκε άρρηκτα με το Προσκύνημα του Ταξιάρχη, με την πνευματική ζωή της περιοχής, αλλά και με σημαντικές κοινωνικές πρωτοβουλίες, ανάμεσά τους η Στέγη Αγάπης και η προσπάθεια για τη δημιουργία γηροκομείου

στον Μανταμάδο.

Όταν μίλησε στην Remptousia.TV για την ανάγλυφη εικόνα του Ταξιάρχη Μιχαήλ

Ο μακαριστός π. Ευστράτιος είχε μιλήσει στην κάμερα της Remptousia.TV και τη δημοσιογράφο Ιωάννα Βουτσή για την ιστορία και τα θαύματα της ανάγλυφης εικόνας του Ταξιάρχη Μιχαήλ.

Πατήστε στην εικόνα για να δείτε τα όσα είχε πει:

Εξήντα χρόνια στη διακονία της Εκκλησίας

Ο π. Ευστράτιος Δήσσοις γεννήθηκε στη Μήθυμνα της Λέσβου στις 8 Νοεμβρίου 1938. Γονείς του ήταν ο Παναγιώτης Δήσσοις και η Ελένη Μανταμαδιώτου. Από μικρή ηλικία μεγάλωσε μέσα στην εκκλησιαστική ζωή, καθώς ο πατέρας του χειροτονήθηκε ιερέας όταν ο ίδιος ήταν μόλις πέντε ετών.

Φοίτησε αρχικά στο Δημοτικό Σχολείο στον Βαφειό και στη συνέχεια στη Συκαμιά, όπου ολοκλήρωσε την πρωτοβάθμια εκπαίδευσή του. Ακολούθησαν δύο χρόνια στο Α΄ Γυμνάσιο Μυτιλήνης και κατόπιν η φοίτησή του στην Εκκλησιαστική Σχολή της Λαμίας, από την οποία αποφοίτησε το 1961.

Μετά τη στρατιωτική του θητεία, το 1966 νυμφεύθηκε τη Φωτεινή Καραμήτρου από τη Βατούσα. Την ίδια χρονιά χειροτονήθηκε διάκονος και στη συνέχεια ιερέας, αναλαμβάνοντας την ενορία της Πελόπης Λέσβου. Εκεί ξεκίνησε το ποιμαντικό και δημιουργικό του έργο, οργανώνοντας την ενορία, επισκευάζοντας τον Ιερό Ναό των Αρχαγγέλων και χτίζοντας εξωκλήσια.

Τον Ιούνιο του 1970 μετατέθηκε στον Μανταμάδο, στον Ιερό Ναό των Παμμεγίστων Ταξιαρχών. Από εκείνη τη στιγμή άρχισε μια μακρά πορεία προσφοράς. Ως πρόεδρος του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου πρωτοστάτησε σε έργα ανακαίνισης, υποδομών και αναβάθμισης του Προσκυνήματος.

Το 1972 άνοιξε τον δρόμο που συνέδεε τον Μανταμάδο με τον Ιερό Ναό των Παμμεγίστων Ταξιαρχών και τον επιστρώνει με μπετόν. Το 1973 δημιούργησε οικοτροφείο για αριστούχους μαθητές Γυμνασίου από φτωχές αγροτικές οικογένειες της περιοχής, δίνοντας τη δυνατότητα σε δεκάδες παιδιά να συνεχίσουν τις σπουδές τους.

Το 1978 προχώρησε σε σημαντικά έργα αποκατάστασης του ποταμού δίπλα από το Προσκύνημα, διεύρυνε τη γέφυρα που είχε συνδεθεί με ατυχήματα και διαμόρφωσε μεγάλο χώρο στάθμευσης για τους πιστούς και τους επισκέπτες.

Παράλληλα, κατέγραψε την παράδοση του Μανταμάδου, αξιοποιώντας μαρτυρίες παλαιότερων κατοίκων. Συνέγραψε πέντε βιβλία και εννέα ημερολόγια-λευκώματα, αφιερωμένα στον τόπο, στην ιστορία και στο Προσκύνημα.

Ιδιαίτερο κεφάλαιο της ζωής του υπήρξε η κοινωνική του προσφορά. Δημιούργησε τη Στέγη Αγάπης, όπου καθημερινά έβρισκαν δωρεάν τροφή ηλικιωμένοι και άποροι συμπολίτες. Η μέριμνά του για τους ανθρώπους που είχαν ανάγκη ήταν συνεχής, αθόρυβη και ουσιαστική.

Το 1978 έλαβε το οφίκιο του Πρωτοπρεσβυτέρου από τον αείμνηστο Μητροπολίτη Μηθύμνης κυρό Ιάκωβο. Κατά τις επισκέψεις του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου στην Καλλονή και στον Μανταμάδο, τιμήθηκε με τον Σταυρό της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας, ως αναγνώριση του πνευματικού και κοινωνικού του έργου.

Απέκτησε τρία παιδιά, την Ελένη, τον Παναγιώτη και τον Μιχαήλ-Άνθιμο.

Βιογραφικά στοιχεία: lesvonews.net